

Július

Feljegyzések	Névnapok	Napok
	Tihamér	1 Szerda
	Ottó	2 Csütörtök
	Kornél	3 Péntek
	Ulrik	4 Szombat
	Emese	5 Vasárnap
	Csaba	6 Hétfő
	Apollónia Cirill	7 Kedd
	Edgár, Teréz	8 Szerda
	Lukrécia	9 Csütörtök
	Amália	10 Péntek
	Lili	11 Szombat
	Izabella	12 Vasárnap
	Jenő	13 Hétfő
	Örs	14 Kedd
	Henrik	15 Szerda
	Valter	16 Csütörtök
	Elek	17 Péntek
	Frigyes	18 Szombat
	Emília	19 Vasárnap
	Illés	20 Hétfő
	Dániel	21 Kedd
	Magdolna	22 Szerda
	Lenke	23 Csütörtök
	Kinga	24 Péntek
	Jakab	25 Szombat
	Anna	26 Vasárnap
	Olga	27 Hétfő
	Szabolcs	28 Kedd
	Márta	29 Szerda
	Judit	30 Csütörtök
	Oszkár	31 Péntek

Augusztus

Napok	Névnapok	Feljegyzések
1 Szombat	Boglárka	
2 Vasárnap	Lehel	
3 Hétfő	Hermína	
4 Kedd	Domonkos	
5 Szerda	Krisztina	
6 Csütörtök	Berta	
7 Péntek	Ibolya	
8 Szombat	László	
9 Vasárnap	Emőd	
10 Hétfő	Lőrinc	
11 Kedd	Tiborc	
12 Szerda	Klára	
13 Csütörtök	Ipoly	
14 Péntek	Őzséb, Marcell	
15 Szombat	Mária	
16 Vasárnap	Ábrahám	
17 Hétfő	Jácint	
18 Kedd	Ilona	
19 Szerda	Huba	
20 Csütörtök	Alkotmány ünn.	
21 Péntek	Sámuel	
22 Szombat	Menyhért	
23 Vasárnap	Fülöp	
24 Hétfő	Bertalan	
25 Kedd	Lajos	
26 Szerda	Izsó	
27 Csütörtök	Gáspár	
28 Péntek	Ágoston	
29 Szombat	Erna	
30 Vasárnap	Rózsa	
31 Hétfő	Erika	

Szeptember

Feljegyzések	Névnapok	Napok
	Egyed	1 Kedd
	István	2 Szerda
	Hilda	3 Csütörtök
	Rozália	4 Péntek
	Viktor	5 Szombat
	Zakariás	6 Vasárnap
	Regina	7 Hétfő
	Mária	8 Kedd
	Ádám	9 Szerda
	Erik, Honória	10 Csütörtök
	Igor, Teodóra	11 Péntek
	Mária	12 Szombat
	Ludovika, Kornél	13 Vasárnap
	Szeréna	14 Hétfő
	Enikő	15 Kedd
	Edit	16 Szerda
	Ludmilla, Zsófia	17 Csütörtök
	Diána	18 Péntek
	Vilhelmina	19 Szombat
	Friderika	20 Vasárnap
	Máté	21 Hétfő
	Móric	22 Kedd
	Tekla	23 Szerda
	Gellért	24 Csütörtök
	Kleofás, Eufrozina	25 Péntek
	Jusztina	26 Szombat
	Adalbert	27 Vasárnap
	Vencel	28 Hétfő
	Mihály	29 Kedd
	Jeromos	30 Szerda

Október

Napok	Névnapok	Feljegyzések
1 Csütörtök	Malvin	
2 Péntek	Petra	
3 Szombat	Helga	
4 Vasárnap	Ferenc	
5 Hétfő	Aurél	
6 Kedd	Brúnó	
7 Szerda	Amália	
8 Csütörtök	Koppány	
9 Péntek	Dénes	
10 Szombat	Gedeon	
11 Vasárnap	Brigitta	
12 Hétfő	Miksa	
13 Kedd	Kálmán, Ede	
14 Szerda	Helén	
15 Csütörtök	Teréz	
16 Péntek	Gál	
17 Szombat	Hedvig	
18 Vasárnap	Lukács	
19 Hétfő	Nándor	
20 Kedd	Vendel	
21 Szerda	Orsolya	
22 Csütörtök	Előd	
23 Péntek	Gyöngyi	
24 Szombat	Salamon	
25 Vasárnap	Blanka	
26 Hétfő	Dömötör	
27 Kedd	Szabina	
28 Szerda	Simon	
29 Csütörtök	Nárcisz	
30 Péntek	Alfonz	
31 Szombat	Farkas	

November

Feljegyzések	Névnapok	Napok
	Marianna	1 Vasárnap
	Achilles	2 Hétfő
	Győző	3 Kedd
	Karolina, Károly	4 Szerda
	Imre	5 Csütörtök
	Lénárd	6 Péntek
	Okt. Szoc. Forr.	7 Szombat
	Gotfrid	8 Vasárnap
	Tivadar	9 Hétfő
	Réka	10 Kedd
	Márton	11 Szerda
	Jónás	12 Csütörtök
	Szaniszló, Szilvia	13 Péntek
	Aliz	14 Szombat
	Lipót	15 Vasárnap
	Ödön	16 Hétfő
	Hortenzia	17 Kedd
	Jenő	18 Szerda
	Erzsébet	19 Csütörtök
	Jolán	20 Péntek
	Olivér	21 Szombat
	Cecília	22 Vasárnap
	Kelemen	23 Hétfő
	Emma	24 Kedd
	Katalin	25 Szerda
	Virág	26 Csütörtök
	Virgil	27 Péntek
	Stefánia	28 Szombat
	Taksony	29 Vasárnap
	András	30 Hétfő

December

Napok	Névnapok	Feljegyzések
1 Kedd	Elza	
2 Szerda	Aurélia, Melinda	
3 Csütörtök	Ferenc	
4 Péntek	Borbála	
5 Szombat	Vilma	
6 Vasárnap	Miklós	
7 Hétfő	Ambrus	
8 Kedd	Mária	
9 Szerda	Natália	
10 Csütörtök	Judit	
11 Péntek	Árpád	
12 Szombat	Gabriella	
13 Vasárnap	Luca	
14 Hétfő	Szilárda	
15 Kedd	Valér, Johanna	
16 Szerda	Etelka	
17 Csütörtök	Lázár	
18 Péntek	Augusztá	
19 Szombat	Viola	
20 Vasárnap	Teofil	
21 Hétfő	Tamás, Izidor	
22 Kedd	Anikó, Zénó	
23 Szerda	Viktória	
24 Csütörtök	Ádám, Éva	
25 Péntek	Karácsony	
26 Szombat	Karácsony	
27 Vasárnap	János	
28 Hétfő	Kamilla	
29 Kedd	Tamás	
30 Szerda	Dávid	
31 Csütörtök	Szilveszter	

K Ö R K É P

A Szabadegyházak Tanácsának hírei

Ismeretes, hogy *dr. Palotay Sándor* 1979. augusztus 5-én bekövetkezett halálával megüresedett a Szabadegyházak Tanácsának elnöki tiszte. Ezért a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsának Elnöksége kibővített ülést tartott 1979. szeptember 24-én. A tanácskozáson jelen voltak a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházainak vezetői és munkatársaik, valamint az Állami Egyházügyi Hivatal képviselőjében *Straub István* elnökhelyettes és *dr. Pozsonyi László* főosztályvezető. *Szakács József*nek, a Szabadegyházak Tanácsa alelnökének javaslatára az elnökség megbízta *dr. Nagy József* teológiai tanárt az ügyvezető elnöki feladatok ellátásával. Ezután *Szakács József* elnökhelyettes beiktatta új szolgálatába *dr. Nagy József* ügyvezető elnököt. Dr. Nagy József testvér székfoglaló beszédében hangsúlyozta, hogy a jó irányba vezető úton meg kell maradni és a Szabadegyházak Tanácsa eddig elért eredményeit meg kell őrizni, tovább kell haladnunk az egyre növekvő feladatokat elváró jó úton. Személyes véleményeként a következőket mondta: „A Magyarországi Szabad-

egyházak Tanácsát egyesek egyedülálló kuriózumnak tartják itt Európában és talán mintának vagy példának is mások számára. Lehet, hogy így is mondhatjuk, de én ennél sokkal többet látok benne... A Szabadegyházak Tanácsa olyan szükségszerű és eredményesen együttműködő testület, hogy ha nem volna, akkor most sürgősen létre kellene hoznunk. Erőmhöz mérten szeretném szolgálatomat teljesen betölteni. Isten segítségével reménykedve és az őszinte emberi szót és magatartást feltételezve teszek erre ígéretet.”

Straub István, az Állami Egyházügyi Hivatal elnökhelyettese hozzászólásában meglelégedéssel szólt az ülés egységes alkotó légköréről, és támogatásáról biztosította *dr. Nagy József* ügyvezető elnök munkáját.

*

Laczkovszki Jánossal, a Szabadegyházak Tanácsa alelnökének vezetésével delegáció utazott a Szovjetunióba 1979. augusztus 28-án az Evangéliumi Keresztyén Baptista Szövetség vezetőinek meghívására. A küldöttség tagjai voltak: *Hecker*

Frigyes, a Metodista Egyház szuperintendense, *Erdélyi László*, a H. N. Adventista Egyház titkára, *Makovei János*, az Evangéliumi Pünkösdi Közösség titkára és *Hargas Gyula*, a Baptista Egyház Közép-magyarországi Egyházkerületének elnöke. A küldöttséget *A. Klimenko* és *I. Orlov*, a külügyi osztály vezető-helyettese fogadta a repülőtéren. A szabadegyházi küldöttség tagjainak alkalma nyílt több gyülekezetben szolgálni Isten üzenetével.

*

A Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézete 1979. szeptember 8-án a H. N. Adventista Egyház Budapest, Székely Bertalan utcai gyülekezetében nyitotta meg tizenharmadik tanévét. A tanévnyitó istentiszteleten a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházainak vezetői mellett örömmel köszönthették a testvérakadémiák dékánjait: *dr. Czeglédy Sándort*, a Debreceni Református Teológiai Akadémia, *dr. Pákozdy László Mártont*, a Budapesti Református Teológiai Akadémia és *dr. Groó Gyulát* a Budapesti Evangélikus Teológiai Akadémia képviselőjében. Az évnnyitón *Szakács József*, a Szabadegyházak Tanácsa alelnöke hirdetett ígét. Majd kiosztották azokat az okleveleket, amelyeket hallgatóink az elmúlt tanévben szereztek a Debreceni Teológiai Akadémián. Ezt követően *dr. Szigeti Jenő* dékán jelentést tett az intézet elmúlt évi munkájáról és

beszámolt az elkövetkezendő tanév tervezett feladatairól. A tanévnyitó végén *dr. Nagy József*, a Szabadegyházak Tanácsának ügyvezető elnöke kért áldást a tanév munkájára.

*

Plenáris ülést tartott a Szabadegyházak Tanácsának elnöksége 1979. december 10-én *dr. Nagy József* ügyvezető elnök vezetésével. Az ülésen jelen voltak a Szabadegyházak Tanácsa elnökségének tagjai, a különféle szakterületekért felelős titkárok, valamint a tagegyházak országos elöljárói. Az ülésen a nyugalomba vonult *dr. Vigh János* helyett a Szabadegyházak Tanácsa jegyzőjévé választották *Győri Kornélt*, a Baptista Egyház lelkészét, a Békehírnök főszerkesztő-helyettesét. *Dr. Nagy József* elnök „Számadás és előretékinés” címmel összegezte az elvégzett feladatokat és felsorolta a jövő legfontosabb tennivalóit. Majd részletesen foglalkozott az ülés a Szabadegyházak Tanácsa 1980-ra vonatkozó költségvetési tervezetével. *Hecker Frigyes*, a Szabadegyházak Tanácsa egyik alelnöke a Szabadegyházak Tanácsa alapokmányának várható módosító munkálatait ismertette. Az Alkotmányozó Bizottság eddigi tevékenységét az ülés résztvevői jóváhagyólag tudomásul vették. Végül az elnökségi plenáris ülés nyilatkozatot fogadott el felmérve világunk mai helyzetét. (A nyilatkozat szövegét a Békehírnök 1979. 51–52. száma közölte.)

Doris Wagner énekel Tahiban 1980. július 20-án

Dr. Günter Wagner rüschlikoni (Svájc) teológiai professzor ígét hirdet Tahiban 1980. július 20-án, dr. Páth Géza teológiai professzor tolmácsol

A Központi Fúvószenekar a rákospalotai baptista kápolnában Juhász János lelkész-karnagy vezetésével

Máté János orgonaművész a kispesti baptista imaház orgonáján játszik.

A Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének dékánja, dr. Szigeti Jenő ösztöndíjasként egy évre az USA-beli Andrews Universityre utazott. Ez az első alkalom, hogy a H. N. Anventista Egyház Magyarországról lelkészt küldhetett ilyen jeles egyetemre, hogy ott tanulmányait bővítse. Dr. Szigeti Jenő testvér tudományos munkássága, szeretetre méltó, közvetlen személye közsímet a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházainak körében. A Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetének megszervezésében majd oktatásban 1967 óta vesz részt, mint az újszövetségi és egyháztörténeti tárgyak tanára. Tudás-szomját, rendszerességét, kitartását ismerve, reménységgel várjuk haza, hogy egyháza és a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházai részére hasznosítsa tanulmányait.

*

„Testvéri felhívás imádságra a világ békéjéért” címmel körlevelet küldött szét a világ minden tájára valamennyi keresztyén testvérünkhöz a Szabadegyházak Tanácsának elnöksége. Az aggasztó helyzet, a világ megmaradásáért érzett felelősségünk kényszerítő erővel indította el e körlevél megfogalmazását és imára való felszólítást. „1980. március 9–16-ig legyen imádság minden templomban, gyülekezetben és családban vagy egyéni csendességben. Naponta legalább egyszer, reggel vagy este 8 órakor forrjon össze a szívünk a világ békéjéért.”

– Ma már tudjuk és hálaadással

mondjuk, hogy e tárgyban is „igen hasznos . . . a buzgósgagos könyörö-gés.”

*

Isten iránti hálával emlékezett meg a Szabadegyházak Tanácsa Elnöksége és több vezető munkatársa Deák József testvérnek, az Evangéliumi Pünkösdi Közösség elnökének hetvenedik születésnapjáról. Dr. Nagy József ügyvezető elnök a 66. zsoltár szavaival köszöntötte az ünnepeltet. A múltra való emlékezés szavaiból kibontakozott előttünk Deák testvér életútja. A bensőséges családias ünnepen láttunk egy embert, „aki a Krisztustól tanult szolgáló életformát engedelmesen vállalta.” Az ünnepeltet levélben köszöntötte Miklós Imre államtitkár, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke.

*

Hazánk felszabadulásának 35. évfordulója alkalmából a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházai ünnepi istentiszteletet tartottak a Budapest, József utcai Baptista Gyülekezetben, 1980. április 2-án. Igét hirdetett Szakács József, a H. N. Advenista Egyház elnöke, a Szabadegyházak Tanácsa alelnöke. Ünnepi beszédet mondott dr. Nagy József, a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke.

*

Testvéri megállapodás jött létre a Magyarországi Evangélikus Egyház

és Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa között, amely szerint a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházai körébe tartozó lelkészek teológiai képzettségének fokozása céljából a lelkészképzés területén a Magyar Evangélikus Egyház segítséget kíván nyújtani a Szabadegyházak Tanácsának. A megállapodást a Magyar Evangélikus Egyház részéről dr. Káldy Zoltán püspök-elnök, a Szabadegyházak Tanácsa részéről dr. Nagy József ügyvezető elnök írta alá. (A Békehírnök 1980. 19. szám 87. oldal közli a Megállapodás szövegét.)

*

Az erősödő testvéri közösség jele, hogy a Szabadegyházak Tanácsa tagegyházainak együtt munkálkodó vezetői a szeretet indításából figyelnek arra is, hogy születésnapj évfordulók alkalmából Isten iránti hálával köszöntsék egymást. Így került sor a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnökének, dr. Nagy József testvér 65. születésnapjának testvéri körben való megünneplésére. Ezen a bensőséges hálaadáson minden tagegyházvezető vagy képviselője jelen volt. *Szakács József*, a H. N. Adventista Egyház elnöke nyitotta meg az együttlétet. Az alkalmat ismertető megnyitó szavai után Deák József, az Evangéliumi Pünkösdi Keresztyének elnöke olvasott alkalmi igét köszöntésül, majd *dr. Mészáros Kálmán*, a Baptista Egyház alelnöke imádkozott hálaadással és áldásért könyörgő szóval. A fesztelen, családias hangulatú együttlétén spontán

– a szeretet indításából – álltak fel egymás után a tagegyházak vezetői vagy képviselői, hogy jókívánságukat – a legalkalmasabban – egy-egy igeverssel fejezzék ki. Az ünnepelt keresetlen szavakkal köszönte meg az áldáskívánó igés szavakat. Többek között ezt mondta: „Az volt az álmom, hogy a hívők úgy szeressék egymást, mint egy család. Úgy vélem, ebből az álomból sok minden megvalósult, amit ez az együttlét különösen is jól tükröz . . .”. Meghatott szavakkal mondott köszönetet *dr. Nagy József* testvér a szeretet megnyilvánulásért ezt mondva: „Szeretek együtt örülni. Valaki azt mondta: Gyere velem együtt örülni, mert egyedül örülni, olyan szomorú.” – A meghitt együttlét *Baranyay Irén* imádságával fejeződött be.

KÜLFÖLDI VENDÉGEK

Az Egyházak Világtanácsa Genfi Központjából hazánkban járt *John Bluck* titkár. *Dr. Nagy József* ügyvezető elnök hivatalában fogadta az EVT genfi titkárát 1979. szeptember 25-én. A szívélyes hangú testvéri beszélgetésen jelen volt *Laczkovszki János*, a Baptista Egyház elnöke és *Szakács József*, a H. N. Adventista Egyház elnöke.

*

A Szovjetunióból, az észtországi Tallinnból kedves vendéget köszönt-

hettünk a Szabadegyházak Tanácsa irodájában *Robert Vosu* szuperintendens személyében. 1979. szeptember 27-én ígihirdetéssel is szolgált a Budapest, József utcai baptista gyülekezetben.

*

A Keresztyén Békekonferencia japán csoportjának tiztagú képviselőjét fogadta *dr. Nagy József* ügyvezető elnök munkatársaival 1979. október 9-én. A japán küldöttség vezetője *Kuramochi Iekész* volt.

*

A novoszibirszi gyülekezet képviselőjét, *Ludmilla Szokolovát* fogadta *dr. Nagy József* elnök 1979. október 24-én.

*

Francia újságírók keresték fel a Szabadegyházak Tanácsa elnökét a *Le Figaro* című lap képviselőjében 1979. november 11-én, hogy interjút készítsenek. *Dr. Nagy József* ügyvezető elnök ismertette a Magyarországi Szabadegyházak Tanácsa létrejöttét és munkáját. *Kathlen Evin* és *Irène Jarry* újságírók megköszönték a kedves fogadtatást és a Szabadegyházak Tanácsának életébe és munkájába való betekintés lehetőségét.

*

Az Egyházak Nemzeti Tanácsa képviselőjét, *Alice Wimert* fogadta a

Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnöke 1980 februárjában. Vendégünk New Yorkból érkezett. *Dr. Nagy József* elnök ismertette a Szabadegyházak Tanácsának szervezeti felépítését és az egyes taggyházak munkáját.

*

Hazánkban járt az Óskeresztyén Felekezet vendégeként *Emanuel Enke*, a Német Szövetségi Köztársaság Óskeresztyén Feleketézének vezetője. *Dr. Nagy József* ügyvezető elnök fogadta a külföldi vendéget a Magyarországi Óskeresztyén Felekezet elnökével, *Sárkány Mihály* testvérrel együtt.

*

•

Graham Lange lelkész, az Ausztriai Baptista Szövetség alelnöke 1980. május 23-án járt a Szabadegyházak Tanácsa ügyvezető elnökénél, akihez régi testvéri és baráti kapcsolat fűzi. *Graham Lange* a grazi baptista gyülekezet lelképásztora.

*

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa vendégeként járt országunkban *Roland Velten* a Német Szövetségi Köztársaságból, mint a Stuttgarti Evangéliumi Bibliakiadó titkára. Látogatást tett a Szabadegyházak Tanácsa elnökségénél, ahol a beszélgetés során szó esett a magyar nyelvű bibliafordításokról és kiadásokról. *Roland Velten* titkár május 28-án ígehir-

detéssel szolgált a Budapest, József utcai baptista gyülekezetben és beszámolt a bibliakiadás munkájáról.

*

(Ausztria), aki a Metodista Világtanács igazgatója, 1980. június 20-án fogadta hivatalában *dr. Nagy József* ügyvezető elnök, *Hecker Frigyes* szuperintendenssel együtt.

A Magyarországi Metodista Egyház vendégét, *Alan Walker* lelkészt

Dobner Béla

A nagyvarsányi baptista templom (ma Varsánygyüre)

Ökumenikus hírek

A keresztyén béketörekvésnek a SALT-2 aláírása alkalmával a KBK ünnepi állásfoglalásban adott hangot. Ezt az állásfoglalást *dr. Tóth Károly*, a KBK elnöke és *Lubomir Mirejovski*, a KBK főtitkára 1979. június 18-án átadta a Szovjetunió, illetve az Egyesült Államok prágai nagykövetének, akik beható eszmecserét folytattak a KBK vezetőivel.

*

A Magyarországi Református Egyház jelentős ünnepnapja volt 1979. július 20. Ekkor szentelték fel Veszprémben a Dunántúli Egyházkerület megválasztott püspökét, *Kovács Attila* veszprémi lelkészt, aki korábban sok fontos közegyházi szolgálata mellett a Református Zsinat tanácsosi tisztét töltötte be. Az istentiszteletet és a felszentelést *dr. Bartha Tibor* püspök, a zsinat elnöke végezte.

*

Az idén lenne 104 esztendő az „őserdő doktora,” Schweitzer Albert. Élete nagy műve az Ogooué partján, Lambarénében épült kórház, amely már fél évszázada működik. 1977-ben 20 000 beteget kezeltek itt és az operációk száma elérte az 1500-at.

*

Evangelikus múzeum nyílt fővárosunk egyik legforgalmasabb köz-

lekedési csomópontjánál, a Deák téren. Az Evangelikus Országos Múzeum legnagyobb és legfeltettebb kincsei Luther-kéziratok és emlékek.

*

1979. szeptember 19–23. között Siófokon ülésezett az Európai Ökumenikus Információs Munkaközösség.

*

Fernando Castillo, a „felszabadítás teológiájának” chilei képviselője nemrég Münsterben tartott előadást erről az irányzatról, amit úgy nevezett meg, mint a fejlődő világ teológiáját. Hangsúlyozta, hogy a felszabadítás egyszerre politikai és vallásos tapasztalat.

*

Gustavo Gutierrez, a felszabadítás teológiájának atyja megkapta a tiszteletbeli doktori fokozatot a hollandiai Nijmegen katolikus egyetemen. Itt is kijelentette, hogy a „történelem peremére szorítottak teológiája az elnyomott nép hangját akarja megszólaltatni, s ehhez alapul szolgál milliók tapasztalata a nyomorról s a kiszákmányolásról Latin-Amerikában”.

*

A Nürnbergi (NSZK) egyházi napok záróalkalmán Tanzánia és Uganda háborút szenvedő lakossá-

gának megsegítésére 160 902 márkát adakoztak a résztvevők.

*

Ignatius Hazim metropolitát, eddig Latakia (Szíria) görög-ortodox érsekét választották meg az elhunyt antiochiai pátriárka, *IV. Éliás* utódjául.

*

Az NSZK-beli Evangéliumi Egyházak Diakóniai Szervezete 1979. április 20-án közzétett nyilatkozatában figyelmezteti a felelős állami és politikai vezetőket arra, hogy Európa nyugati felében hatmillió munkanélküli él.

*

Az Afrikai Egyházi Sajtószolgálat (APS) megkezdte működését a kenyai Nairobiban. Az Összafrikai Egyházak Konferenciája nevű szervezet épületében működő sajtószolgálat hivatalos megnyitóját 1979. április 2-án *Daniel Mutinda* kenyai tájékoztatási miniszter tartotta.

*

Az NSZK-beli Evangéliumi Egyházak Diakóniai Szervezete és a Német Katolikus Caritas Szövetség azonnali segítséget nyújtott Jugoszlávia földrengés sújtotta körzetének. A gyorssegély értéke mintegy 200 000 nyugatnémet márka volt.

*

Braziliában a közvéleményt mérő dokumentációt hoztak nyilván-

nosságra. A közölt adatokból megtudjuk, hogy az elmúlt 10 évben 9 püspököt és 113 lelkészt börtönöztek be, 7 lelkészt gyilkoltak meg, 9-et raboltak el, 10-et kiutasítottak az országból, 34 lelkészt testileg megfenyítettek. Az erőszakos cselekmények az egyházi személyekkel szemben az állam reagálása arra, hogy az egyház az elnyomottakat védelmezi, szót emel az indiánok emberi jogaiért, a munkásokért, küzd a földosztás megvalósításáért, a demokratikus jogok érvényesítéséért.

*

Longo Mai néven fiatal nyugat-európai keresztyének 1972-ben termelői közösséget hoztak létre. A szervezethez jelenleg 16 termelői közösség tartozik Franciaország, Ausztria és Svájc területén.

*

Az USA és a Szovjetunió egyházainak képviselői Genfben közös megbeszélést tartottak, amelynek eredményeként felhívást intéztek az érdekeltek felekhez, és sürgetik a SALT-2 egyezmény aláírását és az atomfegyver-kísérletek betiltását. A két állam egyházainak képviselői elégedetten állapították meg: 20 év óta először sikerült közös nyilatkozatot kiadni egy ennyire fontos problémával kapcsolatban. A szovjet egyházi delegáció vezetője, *Juvenalij* metropolita kijelentette: „Eddig még egyetlen találkozáson sem volt tapasztalható ennyire a kölcsönös egyetértés, mint ez alkalommal.”

Lelki elsősegély Stockholmban. Mintegy 150 lelkész váltja egymást állandóan a telefonos lelkigondozás, a lelki elsősegély szolgálatában, hogy segítségére legyenek azoknak, akik lelki vagy más szükségben nyúlnak telefonhoz.

*

Egyházak a palesztinai menekültekért. A Közel-keleti Ökumenikus Tanács kezdeményezésére, az Egyházak Világtanácsa segélyszerveinek támogatásával a közel-keleti keresztény egyházak programot dolgoztak ki a palesztinai menekültek támogatására. Ennek a közel 10 esztendőös programnak a következő fontos állomására Cipruson került sor 1979. november 4–8. között. A tanácskozás egyik elnöke *dr. Tóth Károly* püspök volt.

*

Három éven belül hivatalosan is meg akarják alakítani a „Latin-amerikai Egyházak Tanácsát”, amely a tervek szerint 100 latin-amerikai protestáns egyházat fog össze – közölte *Juan Marcos Rivera*, a szervezéssel megbízott főtítkár.

*

Metodisták és valdensek egyesülése Olaszországban. Július végén Torre Pellicében tartották az olaszországi valdensek és metodisták, közös szinódusát, amelynek célja a két egyház egyesítése volt. Az olaszországi 30 000 valdens és 6 000 metodista közös szinódust és egyházvezetőseget, valamint közös irányító

szerveket hoz létre, ugyanakkor azonban a gyülekezetek megtartják hitvallásukat.

*

Pimen, az Orosz Ortodox Egyház pátriárkája az Európai Egyházak Konferenciája Tanulmányi Osztálya vezetésében végzett ötéves nemzetközi szolgálatáért *dr. Nagy Gyula* teológiai professzornak az újonnan alapított Szent Szergej Rend III. fokozatát adományozta.

*

A Román Ortodox Egyház pátriárkájának meghívására *dr. Jürgen Moltmann* tübingeni teológiai professzor előadásokat tartott Bukarestben és Nagyszébenben.

*

Malaysiában 25 hallgatóval megkezdte működését egy protestáns teológiai szeminárium.

*

A detmoldi (NSZK) Krisztustemplom 60 tagú kórusa 1979. október 6–13. között hangversenykörútat tett Magyarországon.

*

A II. világháború kitörésének 40. évfordulóján az NDK Evangéliumi Egyházak Szövetsége és az NSZK-beli Evangéliumi Egyházak „Szó a békéről” címmel közös nyilatkozatot adtak ki, melyet *Schönherr* püspök (NDK) és *Loshe* püspök (NSZK) írtak alá.

Az Ökumenikus Tanács választó közgyűlését 1980. január 8-án tartották Budapesten a Ráday Kollégiumban. A közgyűlésen jelen volt az Állami Egyházügyi Hivatal képviselőjében *dr. Pozsonyi László* főosztályvezető, valamint vendégként *dr. Ferenc József* unitárius püspök, *Ivan D. Sumov*, a Magyarországi Bolgár Ortodox Egyház lelkésze és *Lukács József*, a Ráday Kollégium főigazgatója.

Az Ökumenikus Tanács közgyűlése *D. dr. Káldy Zoltán* evangélikus püspök, a tanács alelnökének előterjesztése alapján megújította tisztikarát a következő hat esztendőre. Az Ökumenikus Tanács elnöke ismét *dr. Bartha Tibor* református püspök lett, főtitkára pedig *dr. Pröhle Károly* evangélikus teológiai professzor.

*

John Bluck lett az EVT új kommunikációs igazgatója. A 36 esztendő új-zélandi anglikán lelkész és újságíró ebben a minőségben az NSZK-beli *Jürgen Hilke* utódja. Az EVT havilapjának, az „One Word”-nek felelős szerkesztője korábban az Ázsiai Keresztyén Konferencia munkatársa volt, s újságíróként tevékenykedett az új-zélandi metodista egyház lapjánál, valamint a római egyház Bostonban megjelenő hetilapjánál.

*

Az Európai Egyházak Konferenciájának elnöksége és tanácsadó bizottsága 1980. március 6–8. között

az ausztriai Salzburgban tartotta meg az évi együttes ülését. A tanácskozáson hazánkból *Kovács Attila* püspök, a tanácsadó bizottság tagja volt jelen.

*

Az USA evangélikus egyházai tanulmányi programot indítottak az a céllal, hogy a marxizmust behatóbban tanulmányozzák. A program célja: megvizsgálni a keresztyén-marxista praxis lehetőségének lehetőségeit. Az egyházak ezzel a tanulmányunkával a nemzetközi békemozgalom és a leszerelés erőit kívánják támogatni.

*

Luther Márton, a nagy reformátor születésének 500. évfordulójára 1980. november 10-én került sor. Az NDK-ban állami és egyházi részről méltó ünnepi alkalmak voltak.

*

Az Orosz Ortodox Egyház megrendelésére 1979 elején 50 000 Bibliát nyomtattak a Szovjetunióban. A baptisták 25 000 Biblia kinyomtatásához szükséges papírt kaptak és saját költségükön adják ki a Szentírást.

*

Kínai nyelvű Biblia kiadása –1949 óta első ízben – várható a közeljövőben. A kínai állam engedélyezte a fordítást és a megjelentetését előreláthatóan 100 ezer példányban.

Új Biblia-ház Stuttgartban. A Biblia-házat évente 800 000 teljes Biblia és német nyelvű Újszövetség, 300 000 nem német nyelvű Biblia (afrikai és kelet-európai nyelveken), valamint több mint 900 000 görög és héber nyelvű tudományos kiadás hagyja el.

*

A Német Szövetségi Köztársaság Postája az Ágostai Hitvallás 450. évfordulója alkalmából különbélyeget bocsátott ki, mely a hitvallás felolvasásának jelenetét ábrázolja az egyik legrégebb rajz alapján.

*

Ökumenikus énekeskönyv. Az Ökumenikus Tanács elnöksége az új ökumenikus énekeskönyv kiadásával kapcsolatban úgy döntött, hogy azt első ízben 10 000 példányban jelenteti meg. A kiadás gondozásával a Református Sajtóosztályt bízta meg.

*

89 éves korában elhunyt *Henry Knox Scherrill*, az amerikai episzkopális egyház korábbi püspök-elnöke, aki egy ideig az USA-beli egyházak nemzeti tanácsának elnöke és az Egyházak Világtanácsának is egyik elnöke volt.

*

Az Ágostai Hitvallás 450 éves évfordulóján *dr. Káldy Zoltán* püspök-elnök tartott előadást június 15-én a Deák téri templomban: „Hitre, hitvallásra és diakóniára hív az Ágos-

tai Hitvallás” – címmel. Az ünnepesen megjelent *Miklós Imre* államtitkár, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke, *dr. Pózsonyi László* főosztályvezető, *Juhász Róbert*, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának osztályvezetője. A testvéregyházak köszöntését meleg szavakkal tolmácsolta *dr. Bartha Tibor*, a Református Egyház zsinatának elnöke, az Ökumenikus Tanács elnöke. Megjelent az ünnepi alkalmon *dr. Nagy József*, a Szabadeyházak Tanácsának ügyvezető elnöke, *Laczkovszki János*, a Baptista Egyház elnöke, *Hecker Frigyes*, a Metodista Egyház szuperintendense, *dr. Berki Feriz*, a Magyar Ortodox Egyház adminisztrátor-espere, *dr. Pröhle Károly*, az Ökumenikus Tanács főtitkára.

*

A göttingeni teológiai hallgatók egyharmada nő. A nőhallgatók száma az utóbbi négy évben fokozatosan növekedett és a következő esztendőben a hallgatók mintegy 60 százaléka lesz nő.

*

Az Orosz Ortodox Egyház történetében először fordul elő: a leningrádi teológiai szemináriumban 1979 őszén húsz fiatal nő kezdte meg tanulmányait. 18–32 év közötti életkorú nők három év alatt az egyházi zenét és az énekkarvezetést tanulják, ezen kívül bibliai tudományok, dogmatika, liturgika és egyháztörténet szerepel a tantervben.

Ökumenikus női konferencia Debrecenben 1980. július 5–7. között

A lengyel baptisták új elnökének, Piotr Dajludzionek testvérnek a beiktatása a varsói imaházban

A keresztség ökumenikus elismerése. A brazíliai római katolikus, az evangélikus és az epizkopális (anglikán) egyház képviselői 1979 novemberében közös iratot fogadtak el, amelyben kijelentik, hogy elismerik az egymás által végzett keresztelést.

*

Afrikában növekszik a keresztyének száma. Iszlám forrásból származó adatok szerint Afrikában 1980-ban 141 millió a keresztyének és 190 millió az iszlám hívők száma.

*

Elhunyt *dr. Horváth Richárd*. Budapest 15. választókerületének megbecsült pap-képviselője, római katolikus templomigazgató, a katolikus papi békemozgalom lelkes szervezője, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának tagja és az Országos Béketanács Katolikus Bizottságának főtíkára eltávozott a földön élők sorából. Szolgálatának gyümölcsei tovább érlelődnek közöttünk.

Szücs József

AZ ÖKUMENIKUS TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Három fontos téma szerepelt a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa elnökségének 1980. április 30-i ülésén, amelyet *dr. Bartha Tibor* püspök, a tanács elnökének vezetésével tartottak.

Először is egy ökumenikus énekeskönyv kiadásáról hoztak határozatot. 1978-ban az Ökumenikus Tanács elhatározta, hogy ökumenikus jellegű énekeskönyvet ad ki, amely további jó lehetőséget teremt a tag-egyházak közös istentiszteleti és egyéb ünnepi alkalmainak valóban ökumenikus megtartására. Az énekeskönyv megszerkesztésére felekezeti szerkesztő bizottságot hívtak életre. Az általuk végzett szép munkát a tagegyházak szakértői megvizsgálták és elfogadták. Mint arról az elnökség előtt *Máté János*, a szerkesztő bizottság nevében beszámolt, az új énekeskönyvben egybegyűjtött nyolcvan dallamot és szöveget a tagegyházak legjobb énekeiből válogatták össze. Az elnökség úgy határozott, hogy a minden valószínűség szerint nagy népszerűsége számot tartó ökumenikus énekeskönyvet 10 000 példányban kell megjelentetni. A kiadás gondozására a Református Sajtóosztályt kérte fel.

A továbbiakban az elnökség megtárgyalta a Keresztyén Békekonferencia vezetőségének *dr. Tóth Károly* püspök, a KBK elnöke által előterjesztett kérését, miszerint a keresztyén békemozgalom Magyarországon, Budapesten szeretné megrendezni azt a nemzetközi szemináriumát, amelynek célja: előkészület az európai biztonsági és együttműködési konferencia következő, madridi tanácskozására. Az Ökumenikus Tanács elnöksége támogatásáról biztosította a KBK elnökségét az 1980. május 12–15. között, a buda-

pesti Ráday Kollégiumban megrendezett tanácskozást illetően, melynek központi témája volt: „Az enyhülés és a bizalom formálása — az egyházak szerepe a madridi konferencia előkészítésében.”

Az elnökség a következőkben beszámolót hallgatott meg az 1979. évi „Afrika-vasárnap”-gyűjtés eredményéről és annak az afrikai egyházakhoz történt eljuttatásáról. *Dr. Tóth Károly* püspök a beszámolót előterjesztve elmondotta, hogy a Keresztyén Békekonferencia kezdeményezésére évek óta folyó akció a tagegyházak gyülekezeteiben 329 500 forint összegű gyűjtést eredményezett az 1979-es évben. Ezt az adományt a KBK közvetítésével eljuttatták a Tanzániai Keresztyén Egyháztanácshoz, mely ebből az adományból egy

kisebb szappangyárat létesített; Madagaszkáron a Protestáns Középiszkola munkáját segítette; Mozambikban pedig a Keresztyén Egyháztanácsnak biztosított igen hathatós támogatást.

A gyűjtésből tekintélyes összeget küldtek a Lambarénében működő Albert Schweitzer Kórház részére, és jutott az EVT antirasszizmus-programjának támogatására is. A Keresztyén Békekonferencia az 1979 decemberében Madagaszkáron tartott tanácskozása is érezte a magyar gyülekezetek támogatását. A KBK tagegyházai, így a csehszlovákiai, a lengyelországi és a szovjetunióbeli egyházak is hasonló módon gyűjtöttek és juttatták el adományaikat az afrikai keresztyén testvérekhez.

K. A. P.

Bemerítés Berettyóújfaluban 1979. július 22-én

A Baptista Egyház hírei

ORSZÁGOS VÁLASZTÓ KÖZGYÜLÉS

A Magyarországi Baptista Egyház 1980. március 12–13-án tartotta meg Országos Választó Közgyűlését. A közgyűlés meghallgatta az elmúlt négyéves időszak eredményeit és a jövő teendőit főlvázoló elnöki jelentést, megválasztotta az egyház vezető tisztségviselőit és a szakbizottságokat.

A következő, 1984-ig terjedő időszakban a Baptista Egyház elnöke *Laczkovszki János*, két alelnöke *Mészáros Kálmán* és *Révész László*, országos titkára *dr. Szakács Imre*. Az elnökséggel együttműködő Központi Tanács tagjaivá *dr. Fazekas Lászlót*, *Győri Kornélt*, *Szilágyi Zoltánt* és *Viczián Jánost* választotta a közgyűlés.

Az újraválasztott elnökséget *Gerzsenyi Sándor* egyházkerületi elnök iktatta be tisztébe. A beiktatáson megjelent az Állami Egyházügyi Hivatal képviselőjeként *dr. Pozsonyi László* főosztályvezető és *dr. Nagy Ferenc* főelőadó.

A közgyűlés bensőséges ünnepség keretében emlékezett meg hazánkfel-szabadulásának 35. évfordulójáról.

A közgyűlés a missziói és az egyházi kérdéseken túl jelentős teret szánt az emberiség egyetemes problémáinak.

Az újraválasztott elnökség nyilatkozatát *Laczkovszki János* egyházelnök tárta a küldöttek elé.

„EGYENEST A CÉL FELÉ”

Magam és munkatársaim nevében Isten iránti hálaadással mondom köszönetet azért a bizalomért, amelyet újraválasztásunkban nyilvánított ki a Választó Közgyűlés.

Úgy hiszem, hogy nem kell bemutatkoznunk, hiszen nem vagyunk ismeretlenek sem a közgyűlés, sem pedig egyházunk gyülekezetei előtt.

Számomra az elnöki szolgálat újabb négyéves ciklusa a negyedik mérföld, amelynek megtételére új reménységgel indulok munkatársaimmal együtt.

Most is, mint mindig, Isten kegyelmében bízunk és gyülekezeteink imádságait kérjük ahhoz, hogy egyházvezető szolgálatunk áldás legyen közösségünkre és a társadalomra, amelyben élünk hívő embereként.

A szolgálat útján való továbblépésünket Pál apostol szavaival jellemezhetem:

„Egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának jutalmáért a Krisztus Jézusban” (Fil 3:14). Krisztus hű szolgája olyan igei magatartást tár elénk, amelyet szóról szóra, szolgáló életünk programjává kell tennünk, hogy el ne tévesszük a helyes célt. Pál nem szégyenli bevallani azt, hogy ő még nem ért célba. Ez azt is jelenti, hogy nincsenek olyan babér-

jai, amelyekből már megfonhatná a maga győzelmi koszorúját. Még nem teheti le a munkaszerszámot és nem lehet megelégedve elért eredményeivel. Számára ez azt is jelenti, hogy még nagyobb lendülettel, még nagyobb nekifeszüléssel, célegyenest a cél felé törekedve, lankadatlan igyekezettel kell folytatnia Urától kapott szolgálatát.

A nagy kérdés az, hogyan tegyük ezt. Különösen olyan esetekben, amikor erőt vesz az emberen a fáradtság vagy a kétség is. Elérhető-e vajon a gyarló ember számára a nes és minden vonatkozásban az ember javát munkáló isteni célok megvalósítása? Megfelelő tehermentesítéssel igen.

A célba segítő tehermentesítés abban állt Pál életében, hogy mindazt, amit csak kellett, a háta mögé vetett. Oly dolgokat, amelyek nem a háta mögött, hanem vele történtek, s a maguk idejében komoly problémákat jelentettek számára.

Bizonyos vagyok abban, hogy Pál a szolgálattal járó küzdelmeket, a meg nem értéket, a hamis atyafiak ellene való támadásait és az embegekben való csalódásait tette a háta mögé. Mindezt annak érdekében tette, hogy a múlt emlékei ne árnyékolják be a jövő feladatait, és ne erőteljessék meg őt az előtte levő újabb feladatok elvégzésében.

Az apostol életpéldája és reménysege azt igazolja, hogy sohasem vetette háta mögé azokat az áldott megtapasztalásokat, amelyek alapján megbizonyosodhatott afelől, hogy vele van Isten, aki megtartotta

őt a nagy veszedelmekben, Szentlékével tanácsolta és a törekeny cserépedény életét áldássá tette, a benne élő Jézus Krisztus által.

A több mint egy évtizedes közös szolgálatban mi is megtapasztalhatuk gondviselő Atyánk kegyelmét és munkánkra kiárasztott mennyei áldását. Ezt az áldást Istenünk közös imádságainkra, a Krisztusban való egységünkre, valamint reménységben végzett munkánkra adta.

Szolgáló életünk ilyen megtapasztalásai nagyobb alázatra, nagyobb bizalomra és hűségesebb helytállásra serkentenek mindnyájunkat.

Az előttünk levő feladatokból csupán néhányat említek meg.

Istenünk kegyelmes segítségét kérve munkáljuk egyházunk tagjainak hitben való növekedését és folyamatos lelki megújulását, a szeretben való bővölködését, valamint a hálaadásban megnyilvánuló áldozatkészséget.

Nagy gondot fordítunk a teológiai képzésre. Gondolok természetesen a Teológiai Szemináriummunkban való lelkészképzésre, a Gyülekezetimunkás-képző Tanfolyamra, a lelkipásztor-továbbképző tanfolyamra, valamint a gyülekezeti tagok teológiai képzésére is, az igehirdetések és a bibliaórák által. Nagyon lényeges, hogy egyházunk tagjai jól ismerjék és jól értsék az Igét, hívő életünk zsinórmértékét, amely eligazítást ad a lelki életünkhöz, valamint a hívő ember helyes magatartásához a mindennapi életben.

Nem téveszthetjük el soha azt, hogy hitvallásunkhoz elválasztha-

tatlanul hozzátartozik hitünk cselekedetekben való megélése.

Feladatként áll előttünk az örüllői szolgálat, amelynek lényegét Pál így fogalmazza meg: „Viseljetelek gondot . . . magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett” (ApCsel 20:28).

A helyes gondviselés lényege az, hogy az önmagunkra való gondviselés és a Krisztus nyájának őrzése összetartozik. Ebben a szolgálatunkban mindenekelőtt Isten igéjéhez és annak tanításához kell ragaszkodnunk, de ezen túl szolgálatunkban érvényt akarunk szerezni egyházunk Szentírásra épülő hitelveinek és egyházi szervezeti szabályainak is. Hangsúlyozom: minden vonatkozásban betartjuk a törvényességet és megkívánjuk annak minden szinten való alkalmazását.

Az Egyháztanács határozata alapján feladatunk lesz az is, hogy a lelkipásztorok és gyülekezetek javaslatainak figyelembevételével gondozzuk Egyházszerkezeti Szabályzatunk egyes pontjainak szükség szerinti módosítását.

Célkitűzéseink között szerepel a hazai egyházközi kapcsolataink elmélyítése az eredményesebb szolgálatok és együttműködés érdekében. Eddigi tapasztalataink alapján úgy látjuk, hogy hasznosak és kölcsönösen gyümölcsözőek azok a külföldi egyházközi kapcsolataink, amelyeket eddig kimunkáltunk. Gondolok itt arra a segítőszolgálatra is, amelyet tengerentúli magyar testvérgyü-

lekezeteinknek nyújtunk egy-egy lelkipásztor meghatározott idejű kiküldésével.

Ugyanígy értékelem minden más egyházközi kapcsolatunkat is. Készek vagyunk egyházunk részéről minden olyan jószolgálatra, amely hozzájárul a népek közötti barátság munkálásához és a világ békéjének megőrzéséhez és fenntartásához, amelyért ezen a héten különösen nagy odaadással imádkozunk sok keresztyén testvérünkkel együtt.

Igei látásunk alapján elköteleztük magunkat népünk szolgálatára. Örömmel emlékezem meg arról a három és fél évtizedről, amelyre hazánk felszabadulásának 35. évfordulóján visszatekintünk.

Egyházunk számára az új társadalmi rend meghozta a többi egyházakkal való egyenlőséget, megszüntetve a korábban fennálló sérelmes megkülönböztetéseket. Magyarországon az egyházak viszonya rendezett az állammal.

Gyülekezetünk tagjai szabadon élhetik hitéletüket és népünkkel együtt vehetnek részt a szocialista társadalom építésében. Mindez hálára kötelez bennünket népünk vezetői iránt is.

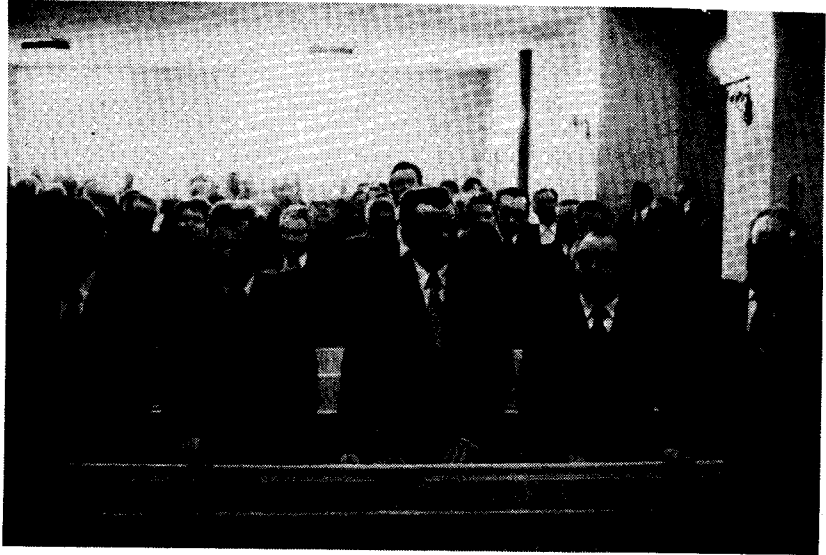
Végezetül Isten Igéje bátorítson mindnyájunkat, hogy közös feladatainkat hűségesen elvégezhessük:

„Ezért szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, tudván, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban” (1Kor 15:58).

Gerzsenyi Sándor egyházkerületi elnök beiktatja és köszönti az új elnökséget 1980. március 13-án

Vendégek és küldöttek a közgyűlésen

A MEGIETT ÚTRA EMLÉKEZTEK

Az elmúlt egy év alatt egyes gyülekezetek fontos határköhöz érkeztek. Most főként kétféle jubileumot említünk meg: a misszió elindulásának és az imaház fennállásának évfordulóit. Fél évszázaddal ezelőtt ragadta meg a kegyelem Ura a *recski* gyülekezet első tagjait. Boldog ünnepléssel gondoltak erre vissza 1979. szeptember 2-án. *Selypen* a misszió 55 évvel ezelőtt kezdődött, erre emlékeztek a testvérek 1979. szeptember 2-án. *Miskén* 50 évvel ezelőtt fogadta szívébe az Urat az első hittestvérünk, a jubileumot 1979. szeptember 23-án tartotta a gyülekezet. *Pécsett* 1979. október 21-én új megtérőkkel, bemerítési istentisztelettel emlékeztek meg az első, 90 évvel ezelőtti bemerítésről.

A *hajdúbagosi* gyülekezet 1979. október 21-én állt meg missziótörténetének 70 éves határkövénel.

A Szentlélek által létrejött közösségek életképességét az is mutatta, hogy nagy áldozatvállalás árán igyekezett mindegyik gyülekezet saját lelki otthonát építeni. E néhány sorban most az imaházépítések jubileumaira gondolunk (bővebben található a Békehírnökben). *Aszódon* 1979. szeptember 2-án az imaház-megnyitás 30. évfordulójáról emlékeztek meg, szeptember 16-án pedig a *Komáromban* levő imaházunk 50 éves fennállását ünnepelték meg. A *vácegresi* imaház is 50 éves, ezért adtak hálát ott a testvérek 1979. szeptember 30-án. A *körösszegapáti*

imaházban is ugyancsak fél évszázada hangzik az éltető Ige, míg a *biharugraiak* 1980. május 18-án az újabb imaházuk 30. évét számlálhatták meg hálaadással.

Nyilvánvalóan szükségét érezték a gyülekezetek annak, hogy egy-egy ünnepi napra megálljanak és a sorsukat hordozó, tevékenységüket megáldó Istennek hálát adjanak. A testvérek hálaadó megemlékezésekben újultak meg Urunk szolgálatára és felebarátaink szeretetére.

LELKIPÁSZTOR-VÁLTOZÁSOK

Kezdjük a sort azzal, aki néhány évre a legmesszebbre kapott meghívást. *Almásai Tibor* testvért Békéscsabáról a clevelandi (USA) magyar gyülekezet hívta meg. Családjával együtt 1979. augusztus 28-án kelt útra, hogy a távolban élő lelki testvéreink egy kis csoportjának pásztorja legyen. Visszatéréséig Békéscsabán édesapja, *id. Almási Mihály* testvér, a dömsödi gyülekezetből 1980. február 3-án nyugalomba vonuló lelkipásztor látja el a lelki munkát.

A Szabolcs megyei Varsánygyüre (Nagyvarsány) legnépesebb gyülekezetét *Boros Gergely* soltvadkert-i lelkipásztor személyével ajándékozta meg az Úr, akinek 1979. július 15-én volt a beiktatása. Az ő szolgálati elődje *Kovács Dániel* testvér volt, aki 1979. május 20-a óta a noszvaji körzetben kapott feladatot megváltó Urától.

Egyik végzős teológusunkat,

Szász Ferenc testvért a biharugrai gyülekezetben 1979. július 15-én rendelték ki a szolgálatra az Isten megbízása alapján áldásra emelt kezek.

Mennyei Urunk a kicsinyeknek is Atyja. Így érezték meg gondviselését az érdi testvérek, akik 1979. november 25-én *Nagy Zsigmond* lelkipásztor személyében nyertek új lelkigondozót.

A debreceni nagy gyülekezet is sóvárogva várta már új lelkimunkását, mivel volt lelkipásztoruk, *Oláh Lajos* testvér külszolgálatra ment a kanadai Kiplingbe. *Pócsik Béla*, volt győri lelkipásztort helyezte oda az Úr a gyülekezet egységes meghívása alapján. Ünnepestes beiktatása 1979. november 10–11-én volt.

Bánkuti Gyula lelkipásztor hosszú, hűséges tarpai szolgálati idő után az újfelhértói gyülekezetbe kapott meghívást, ahol Isten kegyelmében bizakodva 1979. október 14-én kezdte meg szolgálatát.

Soltvadkerten *Boros Gergely* testvér helyét *Fóris István* törökszentmiklósi szolgatársukkal töltötte be Atyánk. 1980. március 1-én volt beiktatása.

A budapesti gyülekezetek közül is néhánynak búcsúkönnyei, néhány-
nak pedig örömkönnyei hulltak a közelmúltban. Egyházunk hűséges őrállója, *Laczkovszki János* lelkipásztor – az egyházelnöki tennivalókat még egy időre vállalva – 1979 őszén nyugalomba vonult a pest-
erzsébeti gyülekezetből. A pásztor és a gyülekezet kölcsönös megbecsülése és szeretete jellemezte a mind-

össze második örhely másfél évtizedét. Isten nem hagyta árván a pest-
erzsébetieket sem, hamarosan élükre állította *Szűcs József* rákosszent-
mihályi lelkipásztort, aki 1980. február 9-én hivatalosan is átvette a stafétabotot. Volt gyülekezte sem szükölködött sokáig a pásztori szeretet nélkül, mert néhány hónap leforgása után *Asztalos Imre* felsőpetényi lelkipásztor vihette nekik az örömhírt. Isten akarata alapján 1980 közepén elfoglalta új helyét Rákosszentmihályon.

1979 szeptemberében a Szabad-
egyházak Tanácsa ügyvezető elnökévé lett *dr. Nagy József* teológiai tanár. Ezért megvált a csaknem két évtizedes kispesti lelkipásztori szolgálattól, hogy a tagegyházak széles körű testvériségének szolgálatára lehessen kormányzó és tanító karizmájával. Helyébe a gyülekezet *Szebeni Olivér* testvért hívta meg Sajószentpéterről, aki 1980. január 26-án nyert ünnepestes beiktatást a pásztori szolgálatba.

Új lelkipásztorok és új szolgálati helyek, de ugyanaz az Úr és ugyanazok a tennivalók. Akkor miért ennyi változás? – kérdezhetnénk. Mit oldanak meg a helycserék és a személyi változások? Isten akarata nélkül, szeretet nélkül és buzgó oda-
szánás nélkül semmit sem. Először Isten akarata kell felismerniük a lelkipásztoroknak és a gyülekezeteknek egyaránt. Aztán nekünk is akarni kell, vállalni kell azt, amit Isten a körülmények és adottságok között kimunkált számunkra. Istennek hatalma, joga van arra, hogy

küldjön vagy visszatartson. Van, amikor nagyon is emberinek látszó, fizikai körülményekkel érvényesíti szándékát. Viszont némely esetben azt is el kell mondanunk, hogy nem az Úr szolgáinak helyváltoztatására lenne szükség, hanem egyfelől a helyén továbbra is megmaradó lelkipásztor helyreállítására, a megfáradt, megterhelődött vagy éppen elfásult lelkipásztorok – nekem és neked – Szentlélek által munkált kicserélődésére. Másfelől a szeretetlen, közömbös, válogatós, az Igében turkáló gyülekezetek, összeférhetetlen emberek megújulására. Nem a helyet, de magunkat kell kicserélni Jézusnál, a keresztnél! Örvendetes példái vannak annak, amikor egy lelkimunkás vagy egy gyülekezet „lecsillapodik az Úrban” (Zsolt 37:7). Milyen csodálatos az, amikor bűnbánatban megalázkodva, a múlt hibáin okulva tudunk helyben is újat kezdeni! Amikor megújulunk mindnyájan az egymás iránt való szeretetben és megbecsülésben. Lehetséges úgy is a változás, hogy Isten egy tényleges helycserével szabadít meg egymástól. De jobb az, amikor Isten belül szabadít fel Szentleke által. Ez a szabadság szeretetben való felszabadultság és ilyenkor tudjuk kimondani ezt mindenek ellenére: „Nem azért, mintha népem ellen volna bármilyen vádam” (ApCsel 28:19).

A mondottakon túl még az is szükséges, hogy buzgó odaszánás legyen bennünk! Ott is kialakulnak előbb-utóbb a konfliktushelyzetek, ahol mindenki csak a másikra vár, a

másik odaszentelésére, a másik komolyabb, megbízhatóbb, hűségesebb szolgálatára. A gyülekezet és a lelkipásztor viszonyában mindenkinek van egy saját része, ami csak rajta áll, amit csak tőle vár az Úr. Mit is mondott a „Szolgálati levélben” az Úr a beiktatott lelkipásztoroknak és a gyülekezetnek? Ime: X. Y. „*mint a Magyarországi Baptista Egyház lelkipásztora vállalom, hogy Istentől nyert elhívásom alapján a tiszta evangéliumot hirdetem, s ezáltal az embereket az üdvösség útjára vezérlem, a reám bízottakat az élet minden területén becsületes és szorgalmas helytállásra nevelem;*

mindenkor gondoskodom a gyülekezet (körzet) istentiszteleti rendjébe tartozó összes szolgálatok pontos ellátásáról, a gyülekezet és a gyülekezetbe tartozó családok, betegek lelkipogozásáról;

felügyelek a gyülekezet (körzet) jórendjére, erkölcsi tisztaságára, és mind az egyházvezető szervek, mind az állami hatóságok iránt való felelősségtudattal a Baptista Hitvallás és a Baptista Egyházsszervezeti Szabályzat, valamint az állami törvények értelmében irányítom és képviselem a gyülekezetet.

*

A Magyarországi Baptista Egyház X. gyülekezetének (körzetének) mint a nevezett lelkipásztort meghívó gyülekezet (körzet) képviselői, lelkipásztorunkat Isten fölött szolgálatának tekintjük, és őt megkülönböztetett tisztelettel, imádkozó sze-

retettel vesszük körül. Vállaljuk, hogy vele és irányítása mellett az emberek üdvösségét, a gyülekezet (körzet) épülését, jórendjét és erkölcsi tisztaságát munkáljuk.

Igyekszünk arra, hogy a társadalomban való becsületes helytállással Isten nevének tisztességét és a gyülekezetnek megbecsülést szerezzünk.

Kötelességünknek tekintjük, hogy a lekipásztornak és családjának megélhetéséről lehetőségeinkhez képest, áldozatkészen gondoskodjunk, s ezzel lehetővé tegyük, hogy lekipásztorunk idejének és erejének teljes odaszentelésével töltsen be Istentől rendelt hivatását.”

Legyen Jézus Krisztus példája előttünk, értsük ezt most magunkra, lekipásztorok és gyülekezetek: „Én őértük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelődjenek az igazsággal” (Jn 17:19). Mindnyájunknak van kikért odaszentelni magunkat!

Pócsik Béla

„IGY ILLIK NÉKÜNK”

Azt gondolom, hogy szerte a világon vannak az emberek életében bizonyos periodikusan ismétlődő események, és ez a periódus nem mindig alkalmazkodik a föld forgásához, a naptári évhez.

Millió és millió diák számára jelentősebb fordulat a tanulási időszak kezdete, ami az új tanév izgalmaival hozza, mint a naptári év fordulóját jelentő újév napja.

Gyülekezeti életünk is alkalmazkodik ehhez a forgáshoz, mert a nyári vakáció után szinte mindenhol megfigyelhető, hogy nemcsak a tanulásba, hanem a missziói munkába is újult erővel kapcsolódnak bele fiataljaink. Lelkesedésük az egész közösség életére nagy hatással van.

Az 1979/80-as missziói időszakban Isten újra tanúságot tett folyton megújuló nagy irgalmáról. Hangja szólt, és voltak nem kevesen, akiknek nemcsak a füléig, hanem szívéig hatolt az üzenet: „A nyár elmúlt, s mi ime nem szabadultunk meg.”

Akik úgy döntöttek, hogy nem halogatják tovább a válaszadást Isten hívó szavára, azok egyre sürgetőbbben kérték bemelegítésüket.

Az 1979 augusztusától érkező beszámolók hálára készítik szívünket Urunk iránt, aki kitárt karjával újabb és újabb vallástevő megtérőket ölelt szívére.

Gyülekezeti életünkre és missziói tevékenységünkre jellemző, hogy legtöbb körzetben a központi – általában nagyobb létszámú – gyülekezethez több ún. szórványgyülekezet is tartozik. Így a bemelegítők általában több helység lakóiból tevődnek össze. A bemelegítési alkalmakon szinte kivétel nélkül két – esetleg több – lekipásztor működik közre. Az egyik – általában a helyi gyülekezeté – végzi a bemelegítést, a másik pedig az igét hirdeti. A bemelegítés után együtt áldják meg kézrátétellel azokat, akik Jézust a hullámsírba is követvén, hitükrel ilyen módon is bizonyosságot tettek.

Almási Tibor lelkipásztor és családja 1979 nyarán Clevelandbe mentek néhány éves lelkipásztori szolgálatra

Révész László alelnök beiktatja Érden lelkipásztori szolgálatába Nagy Zsigmond testvért – 1979. november 25-én

Perjesi István a monori gyülekezet új lelkipásztora beiktatásán prédikál

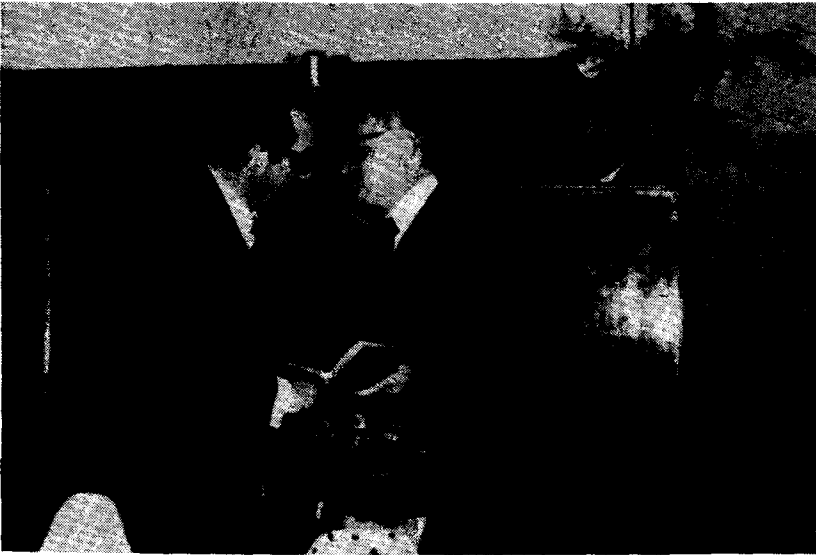
Révész László alelnök búcsúztatja Dömsödön a nyugalomba vonuló Almási Mihály lelkipásztort

Laczkovszki János egyházelnök beiktatja Debrecenben 1979. november 10-én Pócsik Béla lelkipásztort

Hajnal József egyházkerületi elnök köszönti Pócsik Béla testvért, a debreceni gyülekezet új lelkipásztorát

Varsánygyüre 1979. július 15. Boros Gergely testvér, az új lelkipásztor feleségével és a gyülekezet énekkarával.

Laczkovszki János testvér, egyházunk elnöke, hosszú hűséges pásztorolás után átadja a szolgálatot Pesterzsébeten utódának, Szűcs József testvérnek

A helyi szokásoknak és adottságoknak megfelelően énekkari szolgálatok, költemények, valamint az új tagok és régi tagok bizonyosságtételei teszik bensőséggé ez ünnepi alkalmakat. Igen sok helyen az újonnan bemelegítettek Bibliát, virágot vagy személyes igei jókívánást tartalmazó emléklapot kapnak, amely életük végéig bátorítja, figyelmezteti őket arra, ami ezen a nagy napon életükben elkezdődött. A messziről érkezett vendégekre való tekintettel, sok helyen szeretetvendégség közbeiktatásával folytatódik az örvendező együttlét.

Az 1979/80-as missziói időszak jelentéseiből, beszámolóiból mozgalmas kép tárulhatott elénk. Bár csak tizenhárom gyülekezetből kaptunk írásos beszámolót, tudomásunk van róla, hogy ennél sokkal több helyen álltak meg a fehérruhások, vallást téve új életükről. A bemelegítettek száma, illetve számaránya a gyülekezet létszámához képest igen változó. Ez elgondolkoztatja egyik-másik nagy létszámú gyülekezetet, és reménnyel töltheti el a csekélységük tudata miatt szorongó, rendszerint vidéki gyülekezeteket. Amikor ugyanis azt olvassuk, hogy pl. a bagaméri körzetben hét új élet született, és egy náluk nagyobb létszámú gyülekezetben csak egy, akkor – az öröm mellett – felfakad

szívükben a sóhaj is: „Uram, ki hitt a mi tanításunknak!?”

Bár egyetlen bemelegítés sem szokványos alkalom, hiszen valami végtelen nagy dolog történik minden esetben: egy ember átment a halálból az életbe – mégis különös meghatottság tölti el szívünket, amikor olvassuk, hogy mi történt egy kis községben. Valami összeszorítja a szívünket, látva a bemelegítőmedence szélén állni az apát és kisfiát, az üdvösségre törekvők fehér ruhájában. És hallani az alázatos, megindult szavakat, amelyekből kikerekedik a történet: az apa néhány hónapja még bántotta feleségét, amiért az Úr követője lett, most pedig boldog, hogy saját életét az oltárra téve, gyermekét is az Úr megváltottai között látja. Ma is időszerű az ősi íge: „Én azonban, és az én házam az Úrnak szolgálunk!”

Budapest négy gyülekezetéből kaptunk hírt, összesen 28 újjászülött ember hitvallásáról; további 9 örömteli beszámoló az ország szinte minden területéről tudósított, összesen 36 bemelegített testvérről. Ha arra gondolunk, hogy csak 13 írásbeli közlés alapján is 64 új élet indulásáról kaptunk hírt, örömmel tölt el a felismerés: Urunk nem vetette el az Ő népét. De kérjük tovább is az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába!

László Imre

Fehérruhások Varsánygyürebén 1980. július 13-án

Dr. Gerhard Claas testvér, a Baptista Világszövetség főtitkára egy toba indián nőt merít be egy dél-amerikai folyóban

HAJLÉKOT AD NÉPÉNEK AZ ÚR

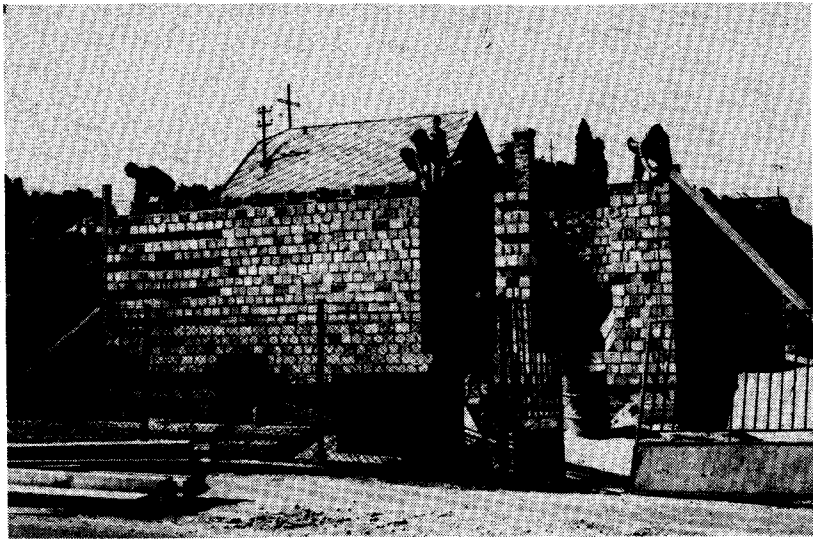
Az Úr megteremtette azokat a kedvező körülményeket, amelyek megengedik, hogy az elmúlt évben mintegy 50 nagyobb építkezést tervezzen, kezdjen és folytasson egyházunk, amelynek az országban 400 istentiszteleti helye van. Az építkezésnek ez az aránya évtizedek óta páratlan.

Oka egyrészt az, hogy a század első évtizedeiben, az akkori igen szűkös lehetőségek mellett felépült imaházak és lelkipásztorlakások elavultak. Vidéken több épületet az árvíz, belvíz vagy földrengés (Békés) rongált meg. Másrészt a városrendezési és városiasodási szempontok követelik meg az új helyen felépülő, szebb, a modern környezetbe illő imaházat. Régi épületeink ugyanis korántsem műemlék jellegűek. Több helyütt a gyülekezet kinőtte a régit, és ezért épít újat.

A kedvező feltételek között említjük meg a testvériség áldozatkészségét: sokan a tizeden felül is adakoznak. Az áldozatkészséget pedig az is elősegíti, hogy hazánkban mindenki tisztességes bérért dolgozhat. Kedvező feltétel az is, hogy a hatóságok méltányolják a felsorolt építési indokokat. 1947-es törvényben biztosított felekezeti egyenjogúság ma már megszokott, mindennapos valóság. Olyan városokban épülnek imaházak és lelkézlakások, ahol eddig nem volt: Kazincbarcikán, Komlón vagy Tatabányán. Vácott egy római katolikus püspöki székhelyen a századforduló óta folytatott próbálkozások után most végre fölépülhet az imaház! Székesfehérvárott, az első magyar királyok ősi városában lakószobákból alakított kicsi és korszerűtlen imaházba jár a gyülekezet, de már nem sokáig, mert új imaházat épít új környezetben. A főváros tizenkilenc gyülekezete közül hat építkezik.

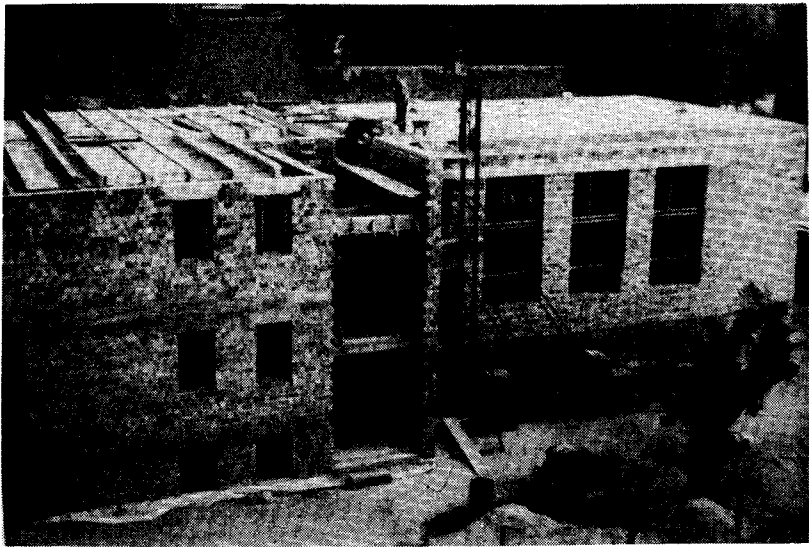
Újpesten jelentős átépítés, Budafokon és Pestimréren kápolnaépítés folyik. Pestlőrincen nemrég vette birtokba új imaházat a gyülekezet. Felújítás, tatarozás, korszerűsítés valamilyen mértékben az ország legtöbb gyülekezetében esedékes, illetve folyamatban van. A két szeretetház korszerűsítése és bővítése Hajdúböszörményben és Kiskőrösön – szintén nagy áldozattal jár. Hajdúszoboszlón is elkészült végre az új lelkipásztorlakással egybeépített üdülőház.

A segítőkészségnek nagy hagyományai vannak a testvériség körében. Gyülekezeteink osztoznak egymás örömében, a fizikai munkavégzés örömében is, és ez az együttes öröm igen jól építi azt az egységet, amely a lelkiházzá épülésnek is döntő feltétele; ugyanakkor az elvégzett társadalmi munka értéke az építkezés költségvetésének mindennél jelentős hányadát teszi ki. Ma azonban ezt a nagy segítőszándékot oly sok helyen igénylik, hogy ehhez a hazai erőforrások már sokszor elégtelenek. Ezért Istentől rendelt segítségként hálásan fogadjuk külföldi testvéreink támogatását is.

Az épülő pestimrei imaház

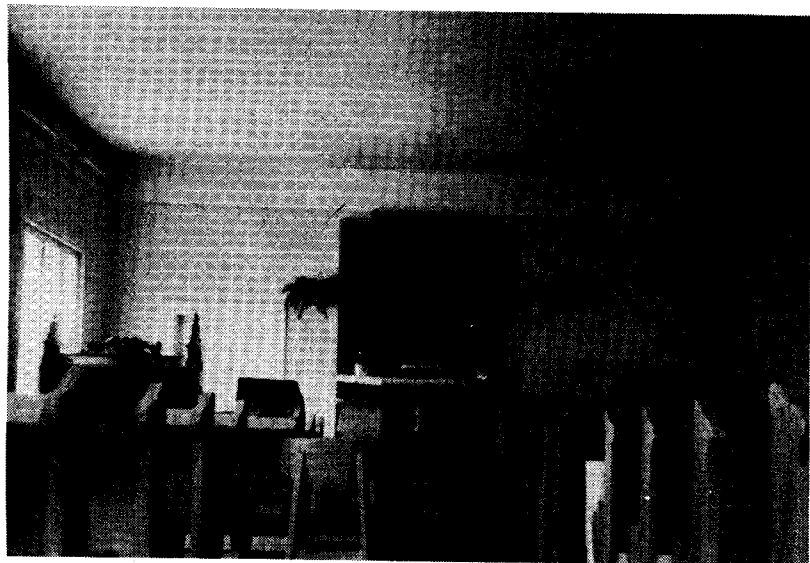
Székesfehérváron központi helyen épül az új modern imaház és szolgálati lakás

Hajdúszoboszlón 1980. augusztus 9-én adták át rendeltetésének az új lelkipásztorlakást és üdülőházat. A bejáratnál Úr Attiláné, a városi tanács elnöke, Cseke Béla egyháziügyi titkár a vendégek körében

Az ötvenéves missziói múlttal rendelkező miskei gyülekezet imaházának belseje

A használatban elkopott épületek idézik a küzdelmes múltat, amikor is Isten kegyelméből helytálltak közösségeink az evangélium hirdetésében. A most és ezután épülő imaházak kifejezik azon reménységünket és óhajunkat, hogy Isten megdicsőíti magát ezek által is a modern világban. A gyakran erőnk felettinek látszó feladatokat hálásan fogadjuk Tőle, és az Általa kellő időben kirendelt segítségben bízva örömmel végezzük el azokat.

Ifj. Szilágyi Sándor

SZEMINÁRIUMUNK ÉLETÉBŐL

1980. február 25-én kedves alkalomban volt része a Baptista Teológiai Szeminárium tanárainak és hallgatóinak. Az NSZK-ból kéthetes magyarországi látogatásra érkezett 7 tagú teológuscsoport kereste fel az intézetet. A tanár és a diákok az Uniót Egyház landaui Teológiai Szemináriumából érkeztek. Látogatásuk célja volt, megismerni a magyarországi teológiai tanintézetek életét és a lelkészképzést. Tolmács segítségével érdekes beszélgetés alakult ki a vendégek és vendéglátók között. Szó volt többek között a lelkigondozásról, milyen nehézségek és problémák jelentkeznek a betegek, haldoklók között végzett szolgálat során.

E rövid találkozó által jobban megismerhettük külföldi testvéreinket, és ha kismértékben is, de bepillantást nyerhettünk egymás életébe.

Dani Csaba

BAPTISTA VILÁGHÍRADÓ

RÜSCHLIKON – Január 7–8-án ülésezett a Rüschnikoni Teológiai Szeminárium Végrehajtó Bizottsága, amikor *dr. Isam Ballenger* pénzügyi jelentését terjesztette elő az 1979. évről. Örömmel számolt be arról, hogy a bevétel nemcsak fedezte az elmúlt évi kiadásokat, hanem maradványról is számot adhatott. Ez pedig jó reménységgel töltötte el a bizottság tagjait a jövőre nézve. Ugyanakkor a jövő terveiről is számot adott. A tanulók száma 52. Ez a szám magasnak mondható. Összesen 19 országból jöttek a diákok.

A végrehajtó bizottság továbbra is keresi *dr. Ballenger* utódját, mivel a tavaszi szemeszter után ő másutt folytatja szolgálatát.

*

GLASGOW – SKÓCIA – A Skóciai Baptista Szövetség új főtitkárának nevezték ki *Peter H. Barber* lelképásztort. Ő eddig az Upton Vale Baptista Gyülekezet lelképásztori tisztét töltötte be. Hivatalát 1980. június elején fogja átvenni – s ebben a minőségben *dr. Andrew D. MacRae* utódja lesz. Ugyanis *MacRae* testvért meghívták Kanadába az Acadia Egyetemen föllállítandó új osztály élére, ahol az evangélicációt fogja tanítani. *MacRae* testvér 1966 óta volt főtitkára a Skóciai Baptista Szövetségnek.

Barber testvér tanulmányait Edinburghben kezdte, és ott végzte el az egyetemet is. Majd Glas-